

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Kasační stížnost
Diplomant/ka: Kateřina S o u k o v á
Autor posudku: JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D.

1. Zadání a cíl práce:

Za cíl své práce si diplomantka stanovila komplexně zpracovat zvolenou problematiku. Za stěžejní část diplomové práce považuje rozbor důvodů kasační stížnosti jako mimořádného opravného prostředku.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Ve druhé kapitole (s. 8-13) se autorka věnuje pojmu kasační stížnost. Podává tu její základní charakteristiku. Nevyužita zůstala možnost srovnání např. s dovoláním. Pak by patrně vynikla širší důvodů oproti způsobu rozhodování o ní. Údaj o publikaci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v jeho Sbírce rozhodnutí je bezpochyby správný, bylo ovšem možno zmínit i to, že rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (a nejen jeho) jsou publikována také na www.nssoud.cz (ke s. 12).

V kapitole „*Důvody kasační stížnosti*“ (s. 14-27) jsou probrány jednotlivé důvody kasační stížnosti. Zákonný text je zde obtížně vyložitelný. Navzdory tomu je autorčin text srozumitelný a ucelený. Lze jen souhlasit s požadavkem na konkrétnost důvodů v každé kasační stížnosti, současně však není možné nevidět, že zákonná dikce měla být formulována přesněji (ke s. 14-15).

Čtvrtá kapitola (s. 28-34) správně rozlišuje nepřipustnost a nepřijatelnost kasační stížnosti. Diplomantka postupuje v souladu se soudní praxí a komentářovou literaturou. U nich však shledávám určitou disproporcí. Zaujmeme-li stanovisko, že zásadně stačí ochrana proti rozhodnutím, jimiž se řízení před krajských soudem končí, není co řešit, jestliže ovšem máme za to, že je třeba účastníky řízení chránit také proti některým jiným rozhodnutím těchto soudů, pak bychom měli být důslednější: rozhodnutí o přerušení řízení může atakovat ústavní právo na projednání věci bez zbytečných průtahů, rozhodnutí o spojení věcí ústavní právo na zákonného soudce apod. U zákazu právních novot, jak jej formuluje autorka, jsem poněkud v rozpacích – opravdu nevím, proč bych nemohl v řízení o kasační stížnosti argumentovat např. tím, že v mezidobí jiné krajské soudy rozhodly jinak nebo že Ústavní soud rozhodl opačně než krajský soud (ke s. 31-32).

V kapitole „*Účastníci řízení o kasační stížnosti*“ (s. 35-38) je pozornost oprávněně věnována také zastoupení stěžovatele. Závěr, že advokát se v *mnoha případech* stává pouhým signatářem plné moci a příjemcem rozhodnutí o kasační stížnosti, je podle mne přehnaný co

do počtu, ale adekvátní co do podstaty. Škoda, že jsme zatím nenašli poučení v § 18 zákona č. 36/1876 Ř. z. („V každé stížnosti má být podepsán advokát.“) (ke s. 37).

Šestá a sedmá kapitola (s. 39-42 a 43-45) se stručně zabývá náležitostmi kasační stížnosti a lhůtou pro její podání a odkladným účinkem kasační stížnosti. Diplomantce to nevyčítám, ale měla by pokračovat odborná debata o situaci, kdy krajský soud rozhodnutí správního orgánu zruší (a správní orgán musí vydat nové rozhodnutí) a následně Nejvyšší správní soud zruší rozhodnutí krajského soudu (a původní rozhodnutí správního orgánu „ožije“).

V kapitolách „Řízení před Nejvyšším správním soudem“ a „Rozhodnutí o kasační stížnosti“ (s. 46-50 a 51-54, s. 55 se sem dostala zřejmě omylem) autorka rámcově pojednala o klíčových ustanoveních § 109 a 110 soudního řádu správního. Rovněž v těchto kapitolách jsou uvedeny názory vesměs nesporné. K zaujetí vlastního názoru nebylo žel využito ani od 1. 1. 2012 vloženého ustanovení § 110 odst. 2 s. ř. s.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Formální stránka práce má solidní úroveň.

Forma odpovídá požadavkům, strukturování textu je logické. Diplomová práce se vyznačuje značnou přehledností. K nežádoucím duplicitám nedochází, používá se odkazů.

Práce s citacemi a poznámkovým aparátem koresponduje s požadavky na diplomové práce. Jde-li o citaci zákona či soudního rozhodnutí anebo jejich neškodné parafráze, měli bychom však odkazovat na zákon nebo takové rozhodnutí, ne na komentář nebo jinou odbornou literaturu (řada případů).

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Předložená práce vykazuje závislost na literatuře předmětu. Diplomantka z ní těží a získané poznatky kultivovaně zpracovává, ale její vlastní tvůrčí přínos vesměs absentuje. Cennou výjimku představují závěrečné úvahy *de lege ferenda*. Vyslovuje se v nich pro úpravu lhůty pro podání kasační stížnosti (prodloužení, ale koncentrace), pro možnost zastoupení stěžovatele i jinými právními poradci než advokátem (analogicky dle § 35 odst. 2 s. ř. s.) a pro přípustnost kasační stížnosti jen proti rozhodnutím, kterými se řízení před krajským soudem končí. Příjemně působí poměrná propracovanost těchto návrhů, je o nich možno a bude záhodno diskutovat a bylo by na místě o těchto a dalších představách *de lege ferenda* zahájit věcnější debatu, než byla ta, která vedla k oné tzv. technické novele soudního řádu správního (zákon č. 303/2011 Sb.). Jelikož cíl práce byl stanoven značně obecně, je možno – také obecně – konstatovat, že diplomantka jej na určité úrovni naplnila.

5. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu bude – budoucně – pod RS 8/2014 řešit otázku: „Zda je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřipustná kasační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení před krajským soudem procesně úspěšný a nenapadá tudíž výrok rozhodnutí

krajského soudu, ale pouze některé závěry vyslovené v jeho odůvodnění, příp. za jakých podmínek je taková kasační stížnost přípustná?“. Tato otázka značné důležitosti byla rozšířenému senátu předložena usnesením ze dne 7. 5. 2014, čj. 5 Afs 91/2012-55. Shrňte dosavadní argumentaci k uvedené otázce a vyjádřete se, který právní názor k předmětné otázce je Vám bližší a proč.

6. Ověření původnosti diplomové práce:

Z protokolu o ověření původnosti kvalifikační práce systémem THESES.CZ („Kontrola plagiátorství kvalifikačních prací“) nelyne, že by zde byla nadměrná závislost na sledovaných dokumentech, když zjištěná nejvyšší míra podobnosti s jinými dokumenty činí 5 % (jedná se vesměs o řádně označené internetové zdroje).

V Plzni dne 25. 5. 2014

Podpis autora posudku